

reduceret det in absurdum, som han sagde — han mener vel ikke, at jeg virkelig har gjort det —, og jeg alligevel havde erklæret, at et Lovforslag af lignende Art, et Lovforslag om Værneskat, kunde blive optaget til Behandling, naar Verdenskrigen var forbi, naar man da efter min Tro — som jeg ser, at ogsaa det ærede Medlem, der talte fra socialdemokratisk Side, deler — kunde komme til at optage Militærvæsenet overhovedet her i Landet til Forhandling. Det ærede Medlem synes ikke at have bemærket, at det ærede 5te Medlem for 6te Kreds (J. Pedersen), der talte paa Partiet Venstres Vegne, sagde akkurat det samme som jeg om dette Lovforslag, ganske sikkert kortere, maaske noget af den Grund, at jeg havde talt forud for ham. Men i Virkeligheden gik hans Tale ud paa en skarpere Afvisning af dette Lovforslag, end jeg havde udtalt mig for, idet det ærede Medlem erklærede, at dette Lovforslag ikke var i Stand til at løse den Opgave, det havde sat sig, og at han aldeles ikke kunde medvirke til, at det ophøjedes til Lov, men i og for sig kunde tænke sig at anbefale Tanken til en senere Tids Forhandling, idet han gik ind paa det, jeg havde sagt, at det var muligt, at man, naar Verdenskrigen var forbi, kunde komme til en Forhandling om Optagelse af vort Militærvæsen paa et bredere Grundlag, et nyere Grundlag end tidligere, uden at jeg derfor skal sige noget om, paa hvilket Grundlag det bliver, eller om, hvad Resultatet kan blive. Hvorfor er det ærede 1ste Medlem for 2den Kreds forhavset over, at jeg tager denne Stilling til Lovforslaget, naar det ærede 5te Medlem for 6te Kreds paa Venstres Vegne tager akkurat samme Standpunkt? Men naar det ærede Medlem siger, at jeg stillede mig saa overordentlig skarpt overfor Lovforslaget, vil jeg dog gøre opmærksom paa, at jeg sagde, at hvis de forskellige Grupper vilde optage en Forhandling om Lovforslaget, vilde jeg ogsaa medvirke til en saadan. Det kan da egentlig ikke siges at være saa overordentlig afvisende, at man i og for sig anerkender Muligheden af, at Lovforslaget paa et senere Tidspunkt kan komme til Forhandling. Men jeg vil fastholde, at min Afvisning var ikke saa skarp som den, det ærede 5te Medlem for 6te Kreds (J. Pedersen) fremkom med.

Det ærede 1ste Medlem for 2den Kreds havde en vis Lyst, forekommer det mig, til at gaa udenom det, der er Kærnen i Sagen, og søge at angribe

paa andre Punkter. Det ærede Medlem sagde, at jeg havde sagt overfor det konservative Folkeparti, at dette vel ansaa det for en Ære at aftjene sin militære Værnepligt, medens det vel saa maatte være saaledes, at vort Parti ikke ansaa det for en Ære. Intet af dette laa i mine Ord, det er en ganske illoyal, hvis man kan bruge dette Udtryk, eller det er i alt Fald ikke nogen rimelig Fortolkning af, hvad jeg sagde. Jeg sagde, at det kunde tænkes, at det ansaa for en Fordel. Jeg kan meget vel forstaa, at der er Mænd, som har den Betragtning, at det, at Ungdommen kommer ind til Militærtjeneste, er en Fordel for Ungdommen. Hvorfor vil det ærede Medlem afvise dette? Jeg maa for Resten sige til det ærede Medlem, at hans Ordfører, som ikke er til Stede i Dag, ikke brugte Ordet: Byrde. Jeg antager, at han afholdt sig derfra netop af den Grund, men det ærede 1ste Medlem for 2den Kreds har brugt det gentagne Gange i Dag. Det kan da ikke nytte, at det ærede Medlem drager de overordentlige Tilstande, vi nu har, ind under Forhandlingerne, for det er ikke — saaledes har jeg forstaaet det — det, som dette Lovforslag er baseret paa. Nej, ingenlunde. Hvis det var Meningen, maatte det hedde: Midlertidig Lov om Værneskat, saa kunde vi, hvis det ærede Medlem kunde faa de andre Grupper og Regeringen med, ramme dem, som man ser saa ilde paa, der, som det ærede Medlem nævnede, har trukket sig fri tidligere, som er unge og ikke kommer ind til Militærtjeneste, medens der paalægges ældre denne Byrde. Saa kunde man maaske gennemføre et saadant Forslag, skønt jeg i Øjeblikket ikke ser, hvorledes det skulde formes. Men dette Lovforslag gælder for Fremtiden og ikke for overordentlige, men for ganske normale Tilstande. Og der spørger jeg atter det ærede Medlem: Kunde han ikke tænke sig, at man kunde betragte det som en Fordel for Personen at aftjene sin Værnepligt? Det ærede 5te Medlem for 6te Kreds (J. Pedersen) sagde, at det kunde kun betragtes som en Byrde, men vel som en kær Byrde. Ja, en kær Byrde, er det en Byrde? Hvis det at være gift med en elsket Kone maaske paalægges Manden en Byrde, og det maa kaldes en kær Byrde, vil man kunne mene, at Ordet Byrde i streng Forstand overhovedet ikke er paa sin Plads. Jeg ved ikke, om ikke den unge Mand, som — hvad jeg vel vilde kunne forstaa — anser det for en Ære at aftjene sin